

Sentencja

Artykuł 13 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że – w przypadku powództwa wytoczonego przez poszkodowanego bezpośrednio przeciwko ubezpieczycielowi zgodnie z art. 13 ust. 2 tego rozporządzenia – sąd państwa członkowskiego, w którym poszkodowany ma miejsce zamieszkania, nie może na podstawie wspomnianego art. 13 ust. 3 uznać się również za właściwy do orzekania w przedmiocie żądania naprawienia szkody podniesionego jednocześnie przez owego poszkodowanego przeciwko mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie członkowskim ubezpieczającemu lub ubezpieczonemu, którzy nie zostali przypozywani przez ubezpieczyciela.

(¹) Dz.U. C 110 z 29.3.2021.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgerichts Stuttgart (Niemcy) w dniu 13 października 2021 r. – O.K./Mercedes-Benz Bank AG

(Sprawa C-630/21)

(2022/C 73/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i wnosząca apelację: O.K.

Strona pozwana i druga strona postępowania apelacyjnego: Mercedes-Benz Bank AG

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 14 dyrektywy 2008/48 (¹) należy interpretować w ten sposób, że prawo konsumenta do odstąpienia od umowy nie przysługuje już w sytuacji, gdy umowa o kredyt została w całości wykonana przez obie strony?

2) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie a):

Czy art. 14 dyrektywy 2008/48 stoi na przeszkodzie uregulowaniu w prawie krajowym państwa członkowskiego, które skutkuje tym, że konsument nie może już korzystać z prawa do odstąpienia od umowy, gdy umowa o kredyt została w całości wykonana przez obie strony?

3) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie a) i odpowiedzi twierdzącej na pytanie b):

Czy art. 14 ust. 3 dyrektywy 2008/48 stoi na przeszkodzie uregulowaniu w prawie krajowym państwa członkowskiego, zgodnie z którym konsumentowi, który skutecznie skorzystał z prawa do odstąpienia od umowy na podstawie art. 14 ust. 1 dyrektywy 2008/48, przysługuje wobec kredytodawcy roszczenie o wydanie korzyści uzyskanych przez kredytodawcę z płatności dokonanych przez konsumenta na rzecz kredytodawcy do chwili odstąpienia od umowy?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. 2008, L 133, s. 66).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Słupsku (Polska) w dniu 25 października 2021 r. – postępowanie karne przeciwko D. K.

(Sprawa C-647/21)

(2022/C 73/09)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Słupsku

Strona w postępowaniu głównym

D. K.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 47 Karty Praw Podstawowych należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak art. 47b § § 5–6 w związku z art. 30 § 1 i art. 24 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, zgodnie z którymi organ sądu krajowego, taki jak kolegium sądu, ma kompetencję do zwolnienia sędziego tego sądu z obowiązku rozpoznania części lub wszystkich przydzielonych mu spraw, przy czym:
 - a) w skład kolegium sądu wchodzi, z mocy prawa, prezesi sądów, powołani na te stanowiska przez organ władzy wykonawczej, taki jak Minister Sprawiedliwości, będący jednocześnie Prokuratorem Generalnym;
 - b) zwolnienie sędziego z obowiązku rozpoznania przydzielonych mu spraw następuje bez jego zgody;
 - c) prawo krajowe nie przewiduje kryteriów, jakimi powinno kierować się kolegium sądu zwalniając sędziego z obowiązku rozpoznania przydzielonych mu spraw, a także obowiązku uzasadnienia oraz kontroli sądowej takiego zwolnienia;
 - d) niektórzy członkowie kolegium sądu zostali powołani na stanowiska sędziowskie w okolicznościach analogicznych do tych, o których mowa w wyroku Trybunału z dnia 15 lipca 2021 r., *Komisja/Polska (system odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów)* (C-791/19, EU:C:2021:596)?
- 2) Czy przepisy wskazane w pytaniu pierwszym, a także zasadę pierwszeństwa należy interpretować w ten sposób, że uprawniają (względnie zobowiązują) one sąd krajowy, rozpoznający sprawę w postępowaniu karnym objętą zakresem zastosowania dyrektywy 2016/343⁽¹⁾, którego sędzia został zwolniony z obowiązku rozpoznania spraw w sposób opisany w pytaniu pierwszym, oraz wszelkie organy państwa do pominięcia aktu kolegium sądu oraz innych aktów wydanych w jego następstwie, takich jak zarządzenia o ponownym przydzieleniu spraw, w tym sprawy w postępowaniu głównym, z pominięciem zwolnionego sędziego – tak, aby mógł on dalej zasiadać w składzie rozpoznającym tę sprawę?
- 3) Czy przepisy wskazane w pytaniu pierwszym, a także zasadę pierwszeństwa należy interpretować w ten sposób, że wymagają one istnienia w krajowym porządku prawnym w postępowaniu karnym objętym zakresem zastosowania dyrektywy 2016/343, tego rodzaju środków, które zapewnią uczestnikom postępowania, takim jak oskarżony w sprawie głównej kontrolę i odwołanie od decyzji, o jakich mowa w pkt 1. pytania, mających doprowadzić do zmiany składu orzekającego sądu rozpoznającego sprawę i w konsekwencji zwolnienie sędziego dotychczas przydzielonego od rozpoznania sprawy z obowiązku jej rozpoznania w sposób opisany w pytaniu pierwszym?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym (Dz.U. 2016, L 65, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Słupsku (Polska) w dniu 25 października 2021 r. – postępowanie karne przeciwko M.C., M.F.

(Sprawa C-648/21)

(2022/C 73/10)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Słupsku